

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1020 ²	Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου 2015 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Οἱ σχέσεις τῶν παιδιῶν μὲ τοὺς γονεῖς

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ ἑορτάζει ἡ μεγαλομάρτυς **ἁγία Βαρβάρα**. Ὡς ἀστέρι πρῶτου μεγέθους λάμπει στὸν οὐρανὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς ποῦμε λίγα λόγια γι' αὐτήν.

***

Ἡ ἁγία Βαρβάρα ἔζησε **σὲ ἐποχὴ διωγμῶν**, στὰ τέλη τοῦ τρίτου αἰῶνος, ἐπὶ αὐτοκράτορος Μαξιμιανοῦ. Πατρίδα τῆς εἶνε ἡ Ἀνατολή. Πατέρας τῆς ὁ Διόσκορος, ἕνας ἐνδοξος πλούσιος, ἀλλὰ φανατικὸς εἰδωλολάτρης.

Ἡ Βαρβάρα διακρινόταν γιὰ τὸ ἔκτακτο **κάλλος** καὶ τὴν **ὀξύνοιά** τῆς. Προωριζόταν λοιπὸν μιὰ μέρα νὰ γίνῃ σύζυγος κάποιου μεγάλου ἀνδρός. Ὁ πατέρας τῆς ἔχτισε γι' αὐτὴν ἕνα πύργο, ἕνα παλάτι, ὅπου τὴν ἐγκατέστησε μὲ πολὺ προσωπικὸ στὴ διάθεσί τῆς.

Ἄλλ' ἐκεῖ μέσα, ποῦ ἦταν ἀποκλεισμένη, ἡ κόρη πίστεψε στὸ Χριστό. Πῶς πίστεψε; Ἀπὸ μιὰ ὑπηρετρία! (ὅποιος πίστευε τότε, μιλοῦσε γιὰ τὸ Χριστό). Ἡ ἁγία Βαρβάρα, λοιπὸν, ὀφείλει τὸ ὅτι ἔγινε Χριστιανὴ σὲ μιὰ ὑπηρετρία· αὐτὴ μίλησε στὴν καρδιὰ τῆς κυρίας τῆς. Ἔτσι ἡ Βαρβάρα πίστεψε, **ἔγινε Χριστιανή**.

Ἄλλ' αὐτὸ ἦταν μυστικόν. Κανεὶς δὲν τὸ ἤξερε, οὔτε ὁ πατέρας τῆς. Πῶς ὁ Διόσκορος ἀνακάλυψε, ὅτι ἡ κόρη του εἶνε Χριστιανή; Εἶχε ἀφήσει ἐντολὴ στοὺς χτίστες νὰ κάνουν στὸν πύργο καὶ ἕνα λουτρό, καὶ ν' ἀνοίξουν σ' αὐτὸ δυὸ παράθυρα. Κατὰ τὴν ἀπουσία του ὁμως ἐπενέβη ἡ κόρη καὶ διέταξε ν' ἀνοιχθοῦν ὄχι δυὸ ἀλλὰ **τρία παράθυρα**. Ὅταν ἦρθε ὁ πατέρας, παρατήρησε τὴν ἀλλαγὴ, καὶ ρώτησε: –Γιατί ἀνοίξατε τρία παράθυρα; Ἡ κόρη ἀπήντησε: –**Εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας Τριάδος**, τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ποῦ πιστεύω. –Ὡστε πιστεύεις στὸ Θεὸ τῶν Χριστιανῶν; –Πιστεύω, λέει· εἶδα «τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν»... Ὁ πατέρας προσπάθησε νὰ τὴ μεταπειθῇ. Στάθηκε ἀδύνατο.

Ὁργίστηκε τότε, καὶ πῆγε ὁ ἴδιος καὶ κατήγγειλε τὴν κόρη του στὸν ἑπαρχο - διοικητὴ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. Ὁ ἑπαρχος τὴ συνέλαβε, τὴν ἔκλεισε στὴ φυλακὴ, καὶ τὴν ὑπέβαλε σὲ ἀνάκρισι καὶ ποικίλα μαρτύρια, γιὰ ν' ἀρνηθῇ τὸ Χριστό. Ἀλλὰ ἡ ἁγία Βαρβάρα δὲν κάμφθηκε. Βλέποντας τὴν ἐπιμονή τῆς ὁ Διόσκορος ὠργίστηκε πολὺ, τὴν ἄρπαξε ἀπ' τὰ μαλλιά καί, αὐτὸς ποῦ τόσο τὴν ἀγαποῦσε, **ὁ πατέρας, πῆρε τὸ μαχαίρι καὶ τὴν ἔσφαξε!**

Φρικτὸ θέαμα, πατέρας νὰ σφάζῃ τὸ παιδί του. Διαβάζουμε στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὅτι ὁ Ἄβραάμ, κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, πῆγε νὰ σφάζῃ τὸ γυιό του τὸν Ἰσαάκ, ἀλλὰ ἐμποδίστηκε τὴν τελευταία στιγμή. Αὐτὸς ὁμως ἔγινε Ἄβραάμ. Ἄβραάμ ὄχι τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία τὸν ὀνομάζει **«Ἄβραάμ (τοῦ) διαβόλου»** (στίχ. συναξ.).

Ἀλλὰ **«ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὄρᾳ»**, ὑπάρχει ἕνα δίκαιο μάτι ποῦ τὰ βλέπει ὅλα. Γιὰ τὸ ἔγκλημά του αὐτὸ ὁ Διόσκορος **τιμωρήθηκε**. Καθὼς κατέβαινε ἀπὸ τὸ βουνό, ἕνας κεραυνός, ἕνα ἀστροπελέκι, τὸν ἔκανε κάρβουνο, κ' ἔμεινε στὸν τόπο.

***

Πολλὰ διδασκόμαστε, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Βαρβάρας.

● Πρῶτα - πρῶτα διδασκόμαστε, ποιὲς πρέπει νὰ εἶνε οἱ σχέσεις τῶν παιδιῶν μὲ τοὺς **γονεῖς**. Μεγάλο πρόβλημα. Τὶς σχέσεις αὐτὲς ρυθμίζει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐντολή του εἶνε: **«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς...»** (Ἐξ, 20,12). **Νὰ τοὺς τιμᾷς**. Κι ἀλλοίμονο ἂν δὲν τοὺς τιμᾷς. Ὁ πατέρας εἶνε μικρὸς Θεός. Ὑστερα ἀπὸ τὸ Θεὸ δὲν ὑπάρχει ἄλλο πρόσωπο στὸν κόσμον ποῦ ν' ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο ὅπως ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα. Πρέπει δηλαδὴ νὰ πεθάνουν, καὶ μετὰ νὰ τρέχουμε στὰ νεκροταφεῖα, νὰ κλαῖμε καὶ ν' ἀφήνου-

με λουλούδια; Ὑποκριταί! λέει τὸ Εὐαγγέλιο (βλ. Ματθ. 15,4-7). Τὸν καιρὸ πού ζοῦν οἱ γονεῖς σου νὰ τοὺς τιμήσης, κι ὄχι νὰ τοὺς πικραίνης.

Σήμερα **τὰ παιδιὰ πικραίνουν τοὺς γονεῖς** ὅσο ποτέ ἄλλοτε. Ὑπάρχουν δὲ παιδιὰ πού σηκώνουν καὶ χέρι καὶ τοὺς χτυποῦν. Μαρμαρωμένα τὰ χέρια αὐτά! Ἄλλοτε ὅποιο παιδί τολμοῦσε νὰ κάνη τέτοιο ἔγκλημα, ἐτιμωρεῖτο ἐπὶ τόπου. Διότι ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ σταθῆ κοινωνία. Τώρα τὸ σπίτι τὸ ἔχουν ξενοδοχεῖο ὕπνου καὶ φαγητοῦ. Πᾶνε ὅποτε θέλουν. Κι ὁ δυστυχῆς πατέρας εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τοὺς τρέφῃ. Πόσο εὐτυχισμένη εἶνε ἡ κοινωνία ὅπου ἐφαρμόζεται ἡ ἐντολὴ «*Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου...*»!

Ἄλλ' ἐνῶ αὐτὸ λέει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, ὑπάρχουν καὶ **περιπτώσεις πού τὸ παιδί δὲν πρέπει νὰ ὑπακούῃ** στοὺς γονεῖς. Πότε; Ὅταν ὁ πατέρας ἢ ἡ μάνα τοῦ ποῦν νὰ κάνη κάτι ἀντίθετο μὲ τὸ θεῖο νόμο· ὅταν π.χ. τοῦ ποῦν νὰ πάῃ νὰ κλέψῃ· ὅταν τοῦ ποῦν νὰ πῆ ψέματα στὸ δικαστήριο· ὅταν τοῦ ποῦν νὰ μὴν ἐκκλησιάζεται, νὰ μὴν προσεύχεται, νὰ μὴ διαβάζῃ ἀγία Γραφή, νὰ μὴν ἐκτελεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ· τότε τὸ παιδί δὲν πρέπει νὰ ὑπακούσῃ στοὺς γονεῖς. Διότι παραπάνω ἀπ' ὅλα εἶνε ὁ Θεός. Τότε ἰσχύει κάποιος ἄλλος νόμος, πού λέει· «*Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις*», πρέπει νὰ ὑπακούουμε περισσότερο στὸ Θεὸ παρά σὲ ἀνθρώπους (Πράξ. 5,29). Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι ἔχουμε ἕνα δίλημμα ἀπὸ ἐκεῖνα πού δημιουργοῦνται στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ· κάτι πού ἀποτέλεσε καὶ θέμα ἀρχαίων τραγωδιῶν. Ὅσοι διαβάζετε, θὰ γνωρίζετε τὸ δρᾶμα **Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους**· ἡ Ἀντιγόνη δὲν ὑπήκουσε στὶς διαταγὲς τοῦ βασιλέως Κρέοντος, ἀλλ' ἐξετέλεσε ἱερὸ καθήκον μὲ αὐτοθυσία· ἔθαψε τὸ νεκρὸ ἀδελφὸ της, καὶ τιμωρήθηκε νὰ ταφῆ ἢ ἴδια ζωντανή!

Ὑπακοὴ στοὺς γονεῖς λοιπόν. Ἄλλὰ μέχρι πού; Ὑπάρχει κάποιος ὄριο. Διότι εἶνε ἀλήθεια, ὅτι **μερικοὶ γονεῖς κάνουν κατάχρησι τῆς ἐξουσίας τους**. Ἐγὼ πολλὰς φορὲς βλέπω τὸ πείσμα τους. Οἱ γονεῖς βλέπουν λ.χ., ὅτι τὸ παιδί ἀγαπᾷ μιὰ κοπέλλα πού δὲν εἶνε τοῦ δρόμου· δὲν ἔχουν νὰ ποῦν τίποτα ἐναντίον της. Ἐν τούτοις δὲν συγκατατίθενται. Γιατί; –Νά, λέει, εἶνε φτωχιά... Κ' ἐπειδὴ εἶνε φτωχιά, ἐσὺ θὰ πῆς ὄχι; Κι ἂν ἡ ἀρνησί σου ὁδηγήσῃ τὸ παιδί σὲ κάτι χειρότερο, ποιός θὰ εἶνε ὁ ὑπεύθυνος; Ἄς σεβαστοῦν λοιπόν κάποτε καὶ οἱ γονεῖς τὴ θέλησι τοῦ παιδιοῦ.

Ὑπόδειγμα ὑπακοῆς στοὺς γονεῖς ἦταν ἡ ἀγία Βαρβάρα. Ἀγαποῦσε τὸν πατέρα της. Ἄλλ'

ὅταν ἐκεῖνος στράφηκε ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, τότε πλέον λύθηκε ἀπὸ τὸ χρέος τῆς ὑπακοῆς· ἐξετέλεσε τὸ καθήκον της· καὶ μαρτύρησε.

● Τί ἄλλο διδασκόμαστε ἀπὸ τὸν βίο της; Ἐμεῖς, ὅταν ἀμελοῦμε τὰ καθήκοντά μας προβάλλουμε προφάσεις. –Ἐγὼ θέλω νὰ πάω ἐκκλησία, λέμε, ἀλλὰ δὲν μ' ἀφήνει ὁ ἄντρας μου, ἢ πρέπει νὰ φροντίσω γιὰ τὸ παιδί μου... Προφασίζομαστε, πὼς ζοῦμε σὲ δύσκολη κοινωνία. Κ' εἶνε ἀλήθεια, ὅτι ἄλλοτε ἡ κοινωνία ἦταν πολὺ διαφορετικὴ· 999 χέρια σ' ἔσπρωχναν στὸ Χριστό, καὶ 1 στὸν διάβολο. Τώρα 999 χέρια σὲ σπρώχνουν στὸν διάβολο, καὶ 1 στὸ Χριστό! Ἀλλὰ ἐδῶ εἶνε ὁ ἥρωισμός· νὰ πᾶς **κόντρα στὸ ρεῦμα!** Στὶς πηγὲς τοῦ Ἀλιάκμονος παρουσιάζεται ἕνα ὠραῖο φαινόμενο· ἐκεῖ οἱ πέστροφες πᾶνε κόντρα μὲ τὸ ρεῦμα, ἐνῶ τὰ ψόφια ψάρια τὰ παίρνει τὸ ποτάμι καὶ τὰ πάει κάτω στὸ θερμαϊκὸ κόλπο. Ἐσὺ τί εἶσαι; Εἶσαι ζωντανὸ ψάρι; τότε θὰ πᾶς κόντρα μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ κόσμου. Ἐναντίον τοῦ ρεύματος! λοιπόν. Ἐναντίον τῆς ἀθείας, τοῦ ὕλισμοῦ, τοῦ συμφέροντος, τῆς σαρκός, τῆς πορνείας, τῆς μοιχείας, τοῦ ψέματος, τῆς ἰδιοτελείας, τῆς κακοηθείας, τῆς διαφθορᾶς.

* * *

Σήμερα πού ἀκούσαμε τὸν βίο τῆς ἀγίας Βαρβάρας, **ἄς διδαχθοῦμε ὅλοι.**

Γονεῖς! σεβασθῆτε τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ· εἶνε κι αὐτὰ ἱερά. Μὴ γίνεστε τύραννοι, μὴν πιέζετε τὰ παιδιὰ σας. Νὰ εἶστε ἐπιεικεῖς καὶ σπλαχνικοί. Προσπαθεῖτε μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ παράδειγμά σας νὰ τὰ ὁδηγήσετε στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ.

Παιδιά! ὑπακούετε στοὺς γονεῖς σας· ἡ ὑπακοὴ εἶνε θέλημα Θεοῦ. Μόνο ἂν σᾶς ποῦν νὰ κάνετε κάτι ἀντίθετο μὲ τὸ θεῖο νόμο, ν' ἀντισταθῆτε· τότε προτιμῆστε τὸ Θεὸ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅλοι, τέλος, μιλάτε γιὰ τὸ Θεό. Διδάσκω καὶ κατηχῶ χρόνια· μὲ κηρύγματα καὶ βιβλία τὸ καθήκον μου τὸ ἔκανα. Τώρα ἡ εὐθύνη εἶνε σ' ἐσᾶς. Μιλάτε γιὰ τὸ Χριστό! Καταντήσαμε, οἱ μόνοι πού μιᾶνε νὰ εἶνε οἱ χιλιασταί...

Μπορεῖτε νὰ δεῖξετε ἕναν ἄνθρωπο, πού τὸν φέρατε στὸ Χριστό; Ὅπως ἐσᾶς κάποιος ἄλλος σᾶς ἔφερε στὴν πίστι, ἔτσι κ' ἐσεῖς **νὰ ὁδηγήσετε ἄλλους στὸ Χριστό.** Ἐχετε ἱερά ὑποχρέωσι. Διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος πού μπορεῖ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον· ἕνας καὶ μόνον, ὁ Χριστός· ὃν, παῖδες Ἑλλήνων, ὕμνεῖτε καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**